

ПРИРОДЕН ≡ ≡ ЛЕКАР

Научно Популярно списание за природно лекуване

СЪДЪРЖАНИЕ:

Стр.

1. Научен диалог — Браухле—Гроте
беседа шеста

65

Кога точната диагноза е необходима и кога ненужна — Систематична и функционална диагноза — Тълкувателна диагноза и диагноза на моментното състояние на болния — Оперативно и консервативно лекуване на рана — Предпазване от рак.

2. За черните зъби

78

ПРИРОДЕН ЛЕКАР

**Научно-популярно списание за природно лекуване
и природосъобразен живот (биологична медицина)**

РЕДАКТОР: Д-р Кирил Йорданов — бул. „Д. Благоев“ № 34 — Варна
Телефон № 28-46 Чекови сметки 50315 и 2391

PRIRONEN LEKAR — Zeitschr. für Naturheilkunde und Naturg.
Lebensweise. Schriftleiter D-r Kiril Jordanoff, Varna - Bulgarien

Год. абон. 500 лв.

За стран. 700 лв.

АЛОПАТИЯ ИЛИ ПРИРОДОЛЕЧЕНИЕ

Научен диалог: Гроте — Браухле

Беседа шеста

Кога точната диагноза е необходима и кога ненужна — Систематична и функционална диагноза — Тълкувателна диагноза и диагноза на моментното състояние на болния — Оперативно и консервативно лекуване на рака — Предпазване от рак.

Гроте. Аз смятам за твърде важен и въпроса за значението на диагнозата. На много места, по разни поводи, сред природолечителските среди се твърди, че поставянето на екзактна диагноза е от второстепенно значение за едно правилно природно лекуване. Ние, в училищната медицина, намираме, че, колкото диагнозата е по-огочнена, толкова лечението ще е по-правилно и по-резултатно. Наистина, това подробно диагностициране, ни обременява твърде много с претрупаност, но, подобрените лечебни резултати оправдават това отежняване. Аз мисля, че ние двамата можем да дойдем до разбиране по този въпрос и да се изясним какво разбираме под диагноза и диагностициране.

Браухле Поедигнатият въпрос е наистина много важен. Вие имате право, като сочите факта, че в природолечението често се подценява стойността на диагнозата, на която Вие отдавате такова голямо значение.

В някои случаи, поставяне правилна диагноза е действително важно за правилното лекуване. Когато един болен ми се оплаква от болки в краката, аз трябва да зная, дали тези болки се дължат на плоски крака, на ишиас, на ставно въз-

паление, на мускулен ревматизъм или на тобес на сифилис-тична почва. В такива случаи и природният лекар ще се стреми към определяне естеството на заболяването т. е. да постави диагноза. Защото, съобразно с това, той ще определи и оточни самото лекуване относно неговия вид и интензивност. По същите причини, разпознаване на една пернициозна анемия и един диабет е необходимо. Най-сетне, извън/току що казаните съображения, ориентиране по естеството на заболяването е в кръга на едно обикновено благоразумие. Но, за самото лекуване, *в много случаи*, точна диагноза не е толкова нужна. А това е сериозността на изникналия спор между природолечението и училищната медицина. За самото лекуване не е много важно, дали имаме пред нас брусница, рубеола или пък скарлатина. И трите ще лекуваме по един и същ принцип. Така стои въпроса с повечето заразни болести, при които нямаме специфично лекарство. Така е колкото се отнася до лекуването. Но, нам е необходимо да знаем дали се касае до скарлатина или не, за да решим въпроса по изолирането и кажем изгледите за изхода. Самото лекуване, не се диктува от името на болеста, не от клиническата диагноза, а от това, с какъв болен индивид имаме работа. Решаващи са тежестта на болестната картина, инстинкта на болния, неговата реакционнoспособност и т. н. Но, решително за лекуването е и това, при какви условия (къшни неудобства или клинични удобства) ще се лекува болния. Важнo е и то а, в кои лечебни прийоми е школуван самият лекар, който ще провежда лекуването. И, ако аз отида по-далеч и кажа, че, в края на краищата, ние ще лекуваме еднакво дифтерит, тифус и дизентерия, това не значи, че при дифтерита не вземаме специални мерки за устата и гърлото, при тифуса и дизентерията — за червата. Така е и при всички други заболявания — лекуваме ги общо, еднакво, биологично, целостно, неспецифично. Но, при всяко отделно заболяване полагаме специални грижи (но с същите лечебни средства), за онези органи и телесни райони, които са особено засегнати и, признаците локализирани в тях, изпъкват напред и над другите. Така, при пневмония — полагаме специални грижи за белите дробове; при ангина — за гърлото, при бъбречни болести — за бъбреците и т. н. Природният лекар никога не съсредоточава своето внимание и лечебни средства към самото заболяване (назовано как да е), а винаги е погълнат от грижите за самия болен — неговите индивидуални особености, наследствени предимства или недоимъци, навици, пороци и т. н. Това е именно основната характерност на едно модерно, биологично лечение, което ние смятаме за единствено правилно, научно.

и спасително. Не доведе ли то до оздравяване, то това не ще дойде и от никое лекарство на алопатичната медицина.

При един разговор преди, аз подчертах, че за природното лекуване е свършено безразлично, дали се касае до възпаление на сърдечния мускул или до някоя тиротоксикоза; дали една болестна картина е назована мускулен ревматизъм или пък невралгия. Назоваването на едно ставно възпаление веднаж като инфектарthritis, друг път — като ставен ревматизъм или подагра или пък деформираща артроза, е по-скоро в зависимост от схващанията на лекаря, който извършва изледването, но то не повлиява в никой случай нашето лекуване. Че при това неспецифично, биологично лекуване, открити гнезда на инфекция, се радикално третират и отстраняват, се разбира от самосебе. Но, за такава една целесъобразност съвсем не е нужно да се даде специално име на болестната картина. В всички случаи, без прецизно отчняване диагнозата на ставното възпаление, лекуването е всеобщо, цялостно и радикално.

Да, любезний Гроде, зависимостта на лекуването от точната диагноза не е толкова голяма и съдбоносна за изхода на болеста, както погрешно ни учи училищната медицинска наука. Разбира се, всеки разумен човек ще трябва да се ориентира по това, дали се касае до възпаление на става или пък до такова на плеврата, мозъка или перитонеума. Но, това съвсем не е точна диагноза в смисъла на алопатичната медицина.

Но, има друго едно нещо, което е по-важно за нас. Това е, че систематичната точна диагноза на училищната медицина, в много случаи, е недостатъчна и непълна, за да ни даде точни указания за едно правилно лекуване. В всички тези случаи, ние, не само, че признаваме нуждата от диностигиране, а и прибавяме до нов вид разграничаване страданията, като поставяме т. н. *функционална диагноза*. При това, тя, или се явява като допълнение към систематичната диагноза на алопатичния лекар, или пък, е независима от нея и напълно самостоятелна. За биологичното лекуване не е важна алопатичната систематична диагноза, но от абсолютна необходимост е функционалната диагноза. Последната ни дава точни указания за вида и интензивността на лекуването, до като първата подобна услуга не ни прави. Нека направим това нагледно с примери.

Болен, страда в коляното. Систематичната диагноза на училищната медицина отчнява това ставно заболяване като *деформиращ артрит*. Цялата работа при поставяне на точната диагноза се е свеждала до това, да установи, че не се ка-

сае, нито до подагричен артрит, нито до ревматичен артрит, нито до инфектен, сифилистичен, гонороеичен и т. н. артрит, а че е *точно*, деформиращ артрит. Чак след поставянето на тази точна диагноза, алопатичният лекар е в състояние да почне какво да е лекуване. Без диагнозата, не е възможно (за тях) правилно лекуване. Ако запитате лекаря какво има този рац болен, той ще ви отговори: „има деформиращ артрит“ — и нищо повече!

Да видим сега, какво схващане има по този същия въпрос природният лекар. Първо, той не си бие главата да разгадае дали е деформиращ, подагричен или друг някакъв артрит. Неговата систематична диагноза (ако може да се нарече то такава) се състои в това, да му е ясно, че се касае за болен страдащ от *възпаление на ставата* (една или множество). Това е името на болеста, ако искаме тя да бъде непременно кръстена. Другите подробности не го интересуват. Па и защо да се интересуваме от това, да оточним едно название в деформиращ? Че то и без туй не ни дава абсолютно никакви указания за това, какво да започнем със самия болен. Нека всеки читател сам се увери в това, като се помъче, от диагнозата да разбере поне едно нещо, което ще е полезно за болния и което трябва да му се направи. Аз съм сигурен, че нито един от Вас не ще се добере до едно поне толкова полезно за болния приложение.

Като изоставяме прецизното оточняване името на ставното възпаление, ние природните лекари, се вглъбяваме за ориентиране в друга насока — да поставим и оточним нашата *функционална диагноза*. Оточнявайки я, ние диагностицираме още, че болният страда от хронически запек и хроническо студени крака, неговата кожа е вяла, нефункционираща добре и слабо спходена от чиста кръв. В недостиг е и работата на жлезите с вътрешна секреция. Не е нужно, разбира се, да са на лице всички изброени функционални недоимаци. Някои може да липсват. Това не изменя нищо на истинната, че функционалната диагноза е по-важна от систематичната. Казано с други думи, функционалната диагноза ни казва: болният има дегенерирана кожа, слабо кръводвижение, неправилно кръворазпределяне, хронич. запичане, хронич. студени крака. Нашата диагноза е винаги лесно поставена. Тя е достъпна и за не лекаря. Тя ни дава указания, каквито в систематичната диагноза напълно липсват. Тя ни показва ясно и непогрешимо какво трябва да правим с нашия болен, за да го оздравим. В това всеки читател ще се увери, като се помъче, по поставената наша функционална диагноза, да отгатне какво трябва да направим на нашия болен. И, аз съм си-

гурен, че всеки читател, в едри черти, ще нареди правилното лечение на болния. Всеки от Вас ще посочи като задавка на лекуването урегулиране червата, премахване студените крака, събуждане функциите на кожата и т. н. Това е разликата между двете диагнози и важноста на всяка от тях, за самото лекуване. Това беше пример за един случай на страдание. А биха могли да се наведат много други примери и всичките ще говорят един и същ език (но само за тези, които могат да го разбират) — езика на биологичната медицина.

Позволете ми любезни Гроте, да подчертая в заключение, че поставяне на научна диагноза е един постулат на нашето благоразумие. Колкото и нейното значение за правилното лекуване да е от незначителна стойност (в повечето случаи по-не), тя ни е необходима за да можем да се разбираме ние лекарите един друг. За да можем да сравним лечебните резултати от биологичното лекуване и това на лекарственото, нужно е да се изнажем пред Вас на разбираем медицински език — именно като Ви посочим диагнозата, при която е проведено лечението. Иначе, без да Ви назовем името на болестта, Вие не можете да ни разберете. В някои случаи, тя и за нас е важно условие за правилното лекуване, но в *повечето случаи* за нас, тя е без особено значение. Но, в всички случаи (от важност или без значение за лекуването), Вашата систематическа диагноза за нас е непълна и с недостатъчно указание за правилното лекуване. Ние винаги я допълняме със нашата функционална диагноза, която, и за лаика, дава точни указания за лекуването.

Гроте: Сега всичко ми става вече по-ясно. Но намирам за необходимо да оточним по-ясно застъпените понятия, защото, тога е важен и съществен въпрос за взаимното ни разбирателство, за което сме се и събрали тук. Моята¹⁾ клинично-научна диагноза е анатомична, но и функционална, същевременно.

Диагнозата, деформиращ артрит е същевременно и функционална.²⁾

Ръонтгеновата картина е само един признак от симптомния комплекс на диагностичната същина. Разбира се, и за мене е съвсем безразлично дали имам работа с брусница или рубеола или даже скарлатина — освен, ако желая да си по-

1) Професор Гроте признава, че се е приближил много до разбиранията на природното лекуване и, за разлика от другите, той твърди, че неговата (не тази на училищната медицина, диагнози, като приближен до природолечението, е в е ч е и функционална (Б ред.)

2) Внимавайте добре и ще видите как професор Гроте потвърждава съвещанията на Д-р Браухле, вместо да ги уборва. Така е в течението на целия им разговор. (Б. ред.)

служат при последната с някой специфичен серум. Но този „раскош“, (да лекуваме, безразлично каква е диагнозата) можем да си позволим само до толкова, доколкото с него не ще пропуснем нещо важно в лечението. Колко често, начална туберкулоза, начални буци, не характерни хронически инфекции, остават незабелязани, неоткрити и следователно неправилно лекувани, само затова, защото неопределено страдащият, е общо (I) лекуван и не е било работено за точно установяване диагнозата.

Замъглявайки (I) истинското страдание чрез общо лекуване, ние често осъждаме с познаване истината, но много късно вече.¹⁾

Пренебрежението към точно диагностициране представлява най-отговорно уопощение (грех) от страна на един лекар.

Аз съм съгласен с това, че с *престаравания* в точно диагностициране не бива да се създават хипохондрици, но не бива, заради туй, че някой по-сложен диагностичен прием може да повлияе *неблагоприятно* болния духом, да се откажем от точната диагноза. Защото, по-добре е да направим едно излишно изследване, отколкото да пропуснем ранното начало на един развиващ се рак в стомаха.

Аз вярвам, че Вашето схващане по въпроса за диагнозата се покрива с лично от мене въведената *диагноза на състоянието и диагноза на тълкуванието*. Първата се състои в пълно и всестранно ориентиране по моментното състояние на изследвания болен. Това става чрез подробен и всестранен разпит и изследване. Но, от значение за самото лекуване и преди почване на същото, идва означената от мене *Bedeutungsdiagnose* (диагноза на тълкуване или на значение). Тя е, която ще ни даде указание за вида, размера и интензивността на лекуването. Така, например, диагнозата на моментното състояние ми посочи, че болния има процес в белодробния връх. Тълкувателната диагноза ми идва на помощ за да мога да изтълкувам значението на този процес и да реша, дали да се предприеме санаториално, балканско, курортно лечение, или пък да се задоволи с домашни грижи. Друг път, първата ни показва, че поверения ни болен има язва в стомаха. Тук втората ще ми покаже, дали да бъде опериран болния, или пък оставен на едно консервативно лекуване. Защото, не всеки върхов процес се праска в санаториум и не всяка язва се оперира. Можем да наведем още стотици такива примери за всички болести. С други думи казано, първата включваща научната систематична диагноза, ни ориентира общо по пъта-

¹⁾ Общото лечение никога не замъглява болестната картина. Това върши симптоматичното лекуване. (Б.Р.)

лого-анатомичното състояние, а втората ни въвежда в индивидуалните подробности на даден болен, с неговите особености. А и нали Вие тъкмо това искате съ Вашата функционална диагноза? Само, че Вие се страхувате от това, въвеличането ни в подробности по систематичната диагноза, ще ни отклони от по-съществените индивидуални подробности. Аз мисля, че тъкмо повърхностното отнасяне към систематичната диагноза, носи опасност да се пропуснат неща, от съдбоносно значение за изхода на болеста.

Браухле: Любезний Гроте, Вашето изложение заслужава наистина голямо внимание. Но, тъкмо от него проличава коренното различие между алопатичната и биологична медицина, по схващането ни за живота и жизнените сили, като, загадъчен за науката, още, проблем. От начало до край, в изложението Ви личи непрекъснатата нишка от това, че Вие поставяте съдбата на болния в абсолютна зависимост от лекаря. Вие мислите, че колкото лекарят е по-учен, толкова по-майстор е той в поставяне на диагнозите, колкото по-обширни и солидни са неговите лабораторни познания, толкова и неговото може да лекува ще е по-голямо. Това е Вашето лично, а и това на представляваната от Вас училищна медицина. В това време ние не сме изклонни да му гърваме напълно. Това надценяване на лабораторните и сухи научни подробности, доведоха лечебното изкуство в задънена улица и създаде недоразуменията сред нейните представители и до тежката криза, която медицината изживява сега. В Вашето изложение не споменахте поне, че има жизнени и лечебни сили в всеки жив организъм, с които той е винаги в състояние да си самопомага. Така, както Вие отдад охте на външния лекар всичко, излезе, че самопомощните способности на природата са незначителни! Научните установявания и истини се сменят бързо и корено. Днес едно е полезно, утре същото е безполезно, даже и вредно. Научни теории, минзващи като истини, отведнаж се обявяват от същата тази медицина, за фалшиви и ненаучни. През времето на всичкото това падане и ставане в науката, се измудряха все нови лечебни средства, опсипваха се нещастните болни и все с уверението, че това е то най-новото, най-научното и най-ползното. И всичко това за ден и до пладне.

В действителност, излечимите болести си оздравяваха благодарение на самооздравителните сили на природата и то, без оглед на най-научните лекарства, а често, въпреки увержденията вършени с тях. Изключение правят само онези болни, при които някоя фалшива, уж научна, теория е причинила такова уверждение, че лечебните сили са отказали

оздравяването, въпреки, че при правилно гледане, биха ги оздравили. Освен диагнозата на вънкашния лекар, бил той алопат или природен, ние вярваме в още един вид диагностициране в живата природа. Това е чудновато разумното и целесъобразно установяване на заболяването, по автоматически начин, от самите жизнени сили на организма. За самото оздравяване, именно тази автоматическа самодиагноза, е за нас много по-важна от диагнозата на учения лекар, ако и да е последната много научна и много точна. Едновременно с самопоставянето на диагнозата, живата природа нарежда и отпочва най-правилното, най-разумно самолечение. Рисковете през изгубеното за нашето диагностициране време, са така предотвратени.

Колкото се отнася до специфичните серуми на Вашата медицина—простете ми за твърдия израз – ние не им отдаваме абсолютно никакво значение. Фалшиви самсвнушения на науката са еднакво чести, както и самоизлъгвания на човечеството. Това се потвърждава от историята на медицината. Вътрешният лекар прави много по-рядко упощения и грешки, отколкото ние, външните лекари.

Вашето искане, всеки злокачествен тумор да се открие възможно по-рано, е, поради вярването Ви, че ранното му опериране, дава по-добри резултати.

Разбира се, както всички други болести, така и рака, колкото по-рано се открие и по-рано отпочне лекуването, толкова изгледите за оздравяване са по-големи. Колкото се отнася до въпроса за опериране на буците, то по този въпрос мненията на учените са раздвоени, а сега са коренно различни от недавна миналото. Тези отлетели надежди се дължиха на изоставеното отдавна схващане, че злокачествената буца е *местно* заболяване. Щом това е така, логично е да се мисли, че ранното ѝ изрязване ще е най-доброто. В това време нашето биологично схващане беше съвсем друго. Ние твърдехме, че буцата е само местна проява на обща аномалия в организма. Затова и не вярвахме, че местното ѝ изрязване, е радикално лекуване.

Нещо повече даже. Сетнешни наблюдения и изследвания, показаха, че и ранно опериране не носи винаги оздравяване. А и, че опериране и облъчване, не рядко усилват злокачествеността на буцата и влошават състоянието на болния. 1)

В нашата клиника имаме толкова много такива болни, че и двамата бихме могли да извлечем голяма поука по този въпрос. Много болни, много диагностицирани рано, оперирани и

1) Извън това, има случаи, когато ранното опериране, изиграва не второстепенна роля, да облекчи състоянието на болния и да забави общо убийствената работа на тумора. (Б. ред.)

достатъчно послеоблъчени, и въпреки това, с ранни рецидивни появявания на злокачествените тумори. Наблюдавайки ужасния край на такива нещастници, аз съм покъртен от това, колко безсилно е и най-научното в медицината. Зная, да избереш и да дадеш най-добрия съвет на такъв болен, е тежка, отговорна и неблагодарна работа за лекаря. Въпреки това, мъчно ще се помиря с мисълта Ви, колкото се може по-рано откриване, опериране и облъчване на всеки злокачествен тумор. Аз съм на дръзкото мнение, че, ако поставим на баланси удължения живот чрез операция и облъчване от една страна, и скъсения по вина операциите и облъчванията от друга, резултата едва ли ще е в полза на опериране и облъчване. В най-благоприятния случай, ще се изравнят. В полза на това мое схващане говори огромният материал събран от световно известния хирург Д-р Lieck, по неговата книга, посветена на рака. При това, Лик е прекарал почти цял живот като хирург. До същия резултат доведоха дългите разисквания на хирургическия конгрес, състоял се в Берлин през 1935 год. За всекиго стана ясно, че ракът не е местно, а общо заболяване; че местното лекуване (опериране, облъчване и др.) не е правилно и достатъчно; че покрай всички местни мерки, на място е навременно, радикално, цялостно, биологично лечение. Трябва да се цели укрепяване на жизнените и лечебни сили на организма — значи надежда се вълага пак на вътрешния лекар.

А това не е нищо друго, освен застъпването от природното лекуване, схващане.

Също така стои въпроса и с *апандицита*. Лекарят на практиката и тук се движи по посока на най-малкото съпротивление и малка отговорност — апандицит ли е, оперирай. Така нямаш никакво главоболие за консервативно лечение, нито пък носиш някаква отговорност, ако болният умре при операцията.

Ако един болен от рак или апандицит, умре при операцията, никога не отговарят лекарите (който е посъветвал операцията и който я е извършил). Но умре ли такъв болен при консервативно лекуване, тогава едва ли ще остане „виновния“ лекар ненаказан. Поради естеството на злокачествените тумори, най-целесъобразното в практиката ще е, ако, преди и след операцията, се проведе продължително общо лекуване. Това ще подобри резултатите в всяко отношение — разбира се в кръга на възможното при тези загадъчни страдания. Знаят ли днеска Вашите лекари, колко злокачествени тумори, без опериране и какво да е лекуване, остават в невинно състояние много десетки години? Ще припомня известния в литературата случай с рак в гърдата при една жена, лекувана

само по методите на биологичната медицина от известните лекари професор Шзенигер, д-р Бьолг и професор Цигелрот. Болната е била контролирана за хода на състоянието от видни хирурзи и се оказало, че тя е останала в добро състояние и е стигнала една възраст 75 години. След установяване на рака, тя се е подържала и живяла цели 45 години с методите на природолечението. Друг случай ни съобщава д-р Граац: Две сестри близнаци заболяват едновременно на 60 годишна възраст от рак в гърдага. Едната се оперира и умира две години след операцията от рак. Другата е провела системно природно лекуване. Буцата се е спекла и намалила. Състоянието се е общо подобрило и тя доживява до висока старост. Би било лекомислие от моя страна, ако искам да ги генерализирам и поставя като правило за бъдещето. Но, че днескашния лекар няма представа от чудноватите резултати, които ни дава общото, биологично лекуване, ориентирано и облекнато на всесилието на природата и безграничната ѝ способност да си самопомага нека само подчертая. Той се е облегнал върху величието на своето хирургическо ножка, своите лъчи и големи лаборатории, и е съвсем забравил какви идеални естествени, лечебни средства е оставила природата на разположение на страдащото човечество.

— Може би се впуснах твърде много в критикуване на училищно-медицинските лекари. Но това съвсем не ме тревожи. От дългата си лекарска практика съм така заздравен в моите вътрешни убеждения, че напълно вярвам в чудните резултати, които природното лекуване дава, *понякога* и при злокачествените тумори.

От досегашните научни данни, аз не съм останал с впечатлението, че оперирането и облъчването са намалили смъртността от рак. Близкото бъдеще ще покаже дали ножа и лъчите ще са в състояние да разрешат раковия проблем. За мене е едно неуборима истина — там където са провалени и изчерпани жизнените и отбранителни сили в човека, тук, и местното изрезване на буцата, е напълно безполезно.

Лекуването на един хипотоник (с ниско кръвно налягане) с екстракт от надбъбречната жлеза, е добър пример за това, колко много е увредено изкуството ни да лекуваме, от многото и тънки научни теории. Ако утре се установят нови фактори в същността на хипотонията, ще се отпочне лекуването ѝ с нови екстракти, като първия се изостави. При това, обрата ще се представи като напредък в науката, а не като осъзнаване едно научно заблуждение. В това време, за нас, природните лекари, е неуспорима истина, че общо, неспецифично лекуване, отлично стимулира саморегулационите спо-

способности на организма и добре поправят, както високото, така и ниското кръвно налягане. При това, саморегулирането се напътва от един вътрешен разум в организма.

Това, което казах, не отрича нуждата, като постулат на благоразумие, и не ни забранява, да се стремим към поставяне на по-ясна диагноза. Това е реда на едно разумно действие, колкото и тази диагноза да е от второстепенно значение за нашето лекуване. Най-сетне, диагностицирането е езика на медицината, и ние трябва да го говорим. Без него не бихме могли да разменяме възгледи и не бихме могли да се разбираме ние лекарите. И, ако аз застъпвам схващането за второстепенността на диагностицирането, то това е заради туй, защото, ненужно надценяване на същото, стана в вреда и за сметка на самото лекуване, което то доведе до днескашното нихилистично състояние.

Гроте: любезний Браухле, Вие показвате известно двуличие. От една страна фанатизирано вярване на жизнените и лечебни сили на природата, която сама върши своето, а от друга страна, сте голям оптимис относно голямата ефикасност на биологичните лечебни методи, които оздравяват и тогава, когато тези на училищната медицина не могат ¹⁾. Това, за мен е мъчно разбираемо. Вашето схващане има причината в същото. Ви разбираме проблема за произхода на болестите и тяхната първопричина.

Лечебната сила на природата и аз ценя. Но в развоя на коз да е заболяване, *не рядко* се идеа до една точка, от който момент лечебните сили на природата, по разни причини, не са в състояние да довършат оздравяването. Този момент е именно времето, когато ще трябва да се притечем в помощ ние лекарите, било то с фармакологични лекарства, серуми или операция. Може сега да се спори по това дали и кога е дошел този момент.

Но, веднаж на лице, намесата ни отвън е наложителна. Съгласен съм с това, че Вашето общо природно лекуване ще е в състояние да отложи нуждата от тази намеса за много по-късно, а не рядко да я направи и ненужна. Признавам също, че тази възможност се познава и признава от малцина лекари на училищната медицина. Касае ли се, обаче, до оперирането на един рак, тогава аз не съм съгласен да отлагам външната намеса нито даже за час. Аз често съм съжелявал за такова чакане.

¹⁾ Не ще много ум да се разбере, че цялостното биологично лекуване се свежда до това, че от една страна вътрешния лекар е който върши оздравителните работи, и от друга, че неговото стимулиране става единствено чрез биологичните жизнени дразнения. Само неразбиращия тази проста истина, може да говори за двуличие. (Б.Р.)

Днес всеки лекар знае, че ракът е *общо*, а не *местно* заболяване. Много лекари са наблюдавали случаи на спонтанно самооздравяване на рака. Аз лично познавам хисталогично доказан рак в ачусното черво, който рак изчезна от само себе. 60 годишният болен, живя след това още 8 години. Моят приятел, професор Kulenkampff, лекуваше неоперируеми случаи от рак с природични обгаряния и така създаваше поносим живот на своите болни. Аз мисля, любезний Браухле, несъветването към ранно опериране, за голяма грешка. След оперирането има много рецидиви, но не са малко и пълните оздравявания. И аз зная, че раковия проблем не може да се разреши с ножа и лъчите. Всеки хирург и рентгенолог знае, че оперирането и облъчването са преходни методи на лечение. Не всеки злокачествен тумор се влошава от операция и облъчване. Ние имаме доста познания по това, кои тумори са по-доброкачествени и кои по-злокачествени. Ето и тук се явява нуждата от огочняване на диагнозата.

Не искам да се меса в спора воден в книгите на Liesck. Това е работа на специалистите. Намирам само, че всичко негово е надут, прекалено, темпераментно нахвърлено и се съмнявам дали то ще издържи на идващата действителност. Вярвам също, че едно общо лекуване, в изказания от Вас дух, ще доведе до добри резултати и то означава крачка напред в лекуването на рака. Но, заради такива надежди, да се изоставят досегашните методи (операция и облъчване), би било упощение дотогава, докато не сме открили по-добри методи.

Браухле Любезни Гроте, Вие ме обвинявате в двуличие. Бих желал да ме разберете добре. Моята вяра в лечебните сили на природата не са фантастични. Ами нали аз разделих ненормалностите в здравето на *болести* и *страдания*. При първите, лечебните сили са в енергична работа за оздравяване, а при вторите, те са в фалит. По разни причини, те са отказали и не водят оздравителните работи напълно. Затова и болестните признаци, при страданията (хронически болести), са незначителни. И тъкмо тук намесата от вън, и по нашето схващане, е на място. Че как може да ми хвърлите в вина отназиране външна намеса при едно страдание, дължащо се на липса на витамини? Какви лечебни сили на природата, па били те най-чудотворни, ще могат да помогнат, ако не доставим от вън това, което им липсва — (в случая витамини)? Ами за самото тяхно правилно функциониране, са необходими витамини и катализатори? Тъй цененото в природолечението суровоководство, нали тъкмо тази задача има? — да достави на организма витамини, соли, слънчева енергия. Как може да се въобще гради, ако няма нужния градивен материал. Без него

били могъл и най-съвършения майстор да изгради най-нижко-ножната сграда? Колкото се отнася до злокачествените буци, при липсата на сигурни лечебни средства, разумно би било, да се сериозно заработи за тяхното предотвратяване. Природолечението ни е показал такъв път — към здрав, природо-съобразен живот, особено правилно хранене. А тъкмо това училищната медицина все още подценява. Би ме завело много далеч, ако се впуснех в подробности да покажа що трябва да се разбира под нашия природо-съобразен живот. Всеки случай, това превъзпитание, на управляващи и управлявани, трябва да засегне всички прояви на живота — социален ред, хранене, навици, пороци, трудови условия, подправки и напитки, и не най-сетне, въвеждане на биологично лечение на остри болести.

Я си помислете, любезни колега, какво би станало, ако бихме последвали Вашето смятане за ранното откриване и ранно опериране! Би трябвало често, щателно, пълно изследване на цялото човечество. Тогава би се открило толкова много положително, подозрително или предстоящо да премине в раково израждане, че ще трябва да последва масово опериране и облъчване. А знаете ли каква страхотна картина би представлявало това? По този път лечебното изкуство би се довело до истински абсурд. Наистина, картината ще бъде пълна, ако към масовите ваксинации и имунизации с серуми, се прибавяше и масовото изледване, опериране и облъчване! Не би ли било по-разумно, и по-научно, влаганите в имунизации и оперирания колосални средства (хора, време, труд, пари и страдания), да се вложат в създаване идеални условия за живеене, и предотвратяване на заболяванията, като се създадат навсякъде условия за хигиенен труд, печене, къпане, гимнастикуване и т. н.

Ние с удоволствие ще се съгласим да сравним резултатите от нашето и Вашето лечение, както относно серумното, така и това с операции и облъчване. Две достатъчно големи групи от дифтерит да се подложат на серумно, специфично и биологично, неспецифично лекуване. Резултата ще ни покаже кой има пр во. По същия път може да се върви и при злокачествените буци. Само, че тук опита ще трябва да се проведе много по дълго време, и ради естеството на страданието.

Лекуване рака с леки обгаряния и подобни, каквито Вие споменахте, ние приемаме като подпомагащи естествените лечебни сили. Но все по-големия стремеж на хирузите към радикално опериране, намираме за вредно увелечение. Пак ще повторя, че комбинираното лечение ще е, за сега поне,

най-резултатно. За да стане това действителност, необходимо е, днескашният лекар да прояви по-голям интерес към методите на природолечението, да ги усвои добре и да ги прилага по-често. Само тогава ще види той, какви надеждни средства са те за лекари и болни.

Гроте: Жалко е, че днескашните ни познания за предпазване от рак са равни на нула. Всички опити, платени до сега в това направление (да се установи предразполагащата към заболяване почва), не са ни дали положителни резултати. Затова и Вашата препоръка да се ограничат бялтаците в храната и да се даде предимство на растителната (главно суровата) храна, е само предположение, но не и установен факт. Че от къде знаете Вие, че ще бъдат открити толкова много за спериране и облъчване случаи, та да се дойде до страхотни и абсурд? Резултатите от многото извършени до сега аутопсии върху труповете на умрелите от разни болести, не ни носят такива данни. Тоест, не са открили скрити, не проявени в живота буци. Жалко е, че все още сме безсилни както да лекуваме, така и да предпазваме от рак, но и с възможности, подозрения, желания, представи и предположения, нищо не ще се постигне. Освен това, те носят опасност да отклонят от по-изтатъшни изследвания и нови открития. Че защо се боите Вие от по-радикално и по-широко изрязване (даже и здрава, но подозрителна токан) на един рак в гърдата? Ние и двамата сме интернисти. При операциите виждаме само лошите страни. Ние познаваме само единични случаи. Най-пълни резултати и правилни заключения ще се получат, когато хирурга и интерниста задружно лекуват, наблюдават и извличат поука от масови случаи.

Браухле: Начините за предпазване от рак са същите с които предпазваме от всяка друга болест и страдание. Общо повдигане народното здравослозно състояние, чрез правилно използване естествените жизнени дразнения, подобряване на, според нас, крайно противоздравни храни и пития. Верно е, всичко това, за сега, е само хипотеза. Но както слънчевото лечение на костната туберкулоза, въведено от нелекари, от хипотеза, стана научно установена истина, надяваме се и това скоро да се признае от днескашните си противници в лицето на училищните лекари.

Вие казахте, че аутопсиите върху трупове не са потвърдили, че има много не проявени при живе раковни образувания. Но преди вие сам казахте, че всеки болен има само една болест. Щом е така, чудно ли е, че умрелия от некая друга болест, крие в себе си и едно раково заболяване? После известно е, че повечето страдащи от рак, никога не са боледували

от друго страдание; следователно рядко умираат от друга болест, след чийто аутопсиране би се открил непроявления още рак.

При рак в гърдата е болен и целия организъм, ако и хистологически това да не е остановимо.

Установяване естеството, а и времепоявата на ракоблагоприятността почва, нимирам и аз за таѣрде важно. Тя ще се крие вероятно в химизма на кръвта и другите телесни сокове, които са силно денатутирани и увредени. Образованият пък вече рак, е аномалия в анатомическото и хистологическо устройство на засегнатите органи и тъкани. Неудобрявам широкото изрезване и изстъргване, защото зная, че, въпреки наго, болни вече тъкани и сокове, пак остават неотстранени, а още и, защото зная, че това широко изрезване причинява значително осакатяване на организма (смушава кръво и лимфодвижението като предизвиква застой, дава сръствания, ограничаване движенията и т. н.) и най-сетне, защото всеки знае че колкото една хирургическа интервенция е по-ограничена, толкова по-добре за болния и неговото сетнешно здраве.

Разбира се, хирургът и интернистът трябва да работят заедно. Но природното лекуване желае, щото лечебните възможности на интерниста да се увеличат до един максимум. Тогава за хирурга и неговия нож, ще остане много по-тясно поле за осакатителни операции. А това разширение възможности на лекаря по вътрешна медицина, ще стане, когато той обогати своите лечебни средства с тези на биологичната медицина.

Гроте: Любезни Браухле, аз вярвам да сме се много добре разбрали в единодушното ни формулиране, че *най-доброто предпазване от заболяване си остават добрите и правилни грижи за здравето!*

КАК ДА ИЗБЕЛИМ ЧЕРНИТЕ ЗЪБИ ¹⁾

Драги радио-слушатели

Днескашните наши минутки нека посветим на един поставен ни въпрос от един наш слушател от Черепиш. Слушайки нашите радис-беседи, той решава да поиска нашите съвети за една негова голяма грижа и ни пита:

С какво мога да си мия зъбите за да премахна черното по тях.

На този въпрос му отговорихме писмено Той послушал съветите ни, получил резултат и ни пише. Понеже, като отговор, а същевременно и резултат от същия, е интересно за слушателите ни, предаваме Ви, го по негово писмо. Като такова, то е много по-интересно отколкото би бил интересен

¹⁾ Радис-беседа.

сухия наш отговор сега. Той казва:

„На поставения от мене въпрос Вие ми отговорихте: Мий си редовно зъбите с прах от препечен изгорял хляб и с разрежена кипяща вода. Първото механически изчиства черното, а втората химически ги избелва, а и дезинфектира. Особено полезно ще е изтриването на зъбите с влажно парцалче натопено в праха от изгорялия хляб“.

„В изпълнение на Вашия отговор направих следното: Изгорих в печката, чуках на прах и смях на воденичка за кафе парче хляб. Чудно хубавия чер, на пиране мек прах, сложих в чиста кутий а — като че ли съм го купил от аптеката. Позивах учителя на института, който има много черни зъби. Искан да изпитаме двамата силата на това биологично евтино лекарство. И двамата на чешмата замислихме черните си зъби с четка и хлебния чер прах. Тъ, кахмие и се смяхме. Погледяхме се на огледалото — всичко черно, уста, зъби, устни, като катран. Изп акахме се с чиста вода. Изчеткахме наново зъбите с четка и разрежена кислородна вода. Изправихме се пред огледалото. Погледнахме зъбите си и що да видим — *зъбите ни се бянаха като сняг през очите ни*. Учителят, който зъби бяха много черни, подскача от радост. Той никога не ги е виждал така чисти и бели. След този бляскав успех, разделихмие си братски новия зъбен прах и си обещахмие, че от сега нататък, всяко излишно парче хляб ще бъде прибрано и преработено. — Вечерта той продължи операцията, понеже неговите зъби бяха наистина много черни. Понеже от четкането венците го заболяли, с влажно парцалче натопено в праха, той грижливо изтригвал зъбите като особено гледал междините им да не останат незасегнати. На другия ден го срещам и първата ми работа беше да огледам черните му зъби. Няма да повярвате, ако Ви кажа, че само тук там и то междузъбието, се забелязваше точки тъмнички. Всичко останало на зъбите се белеше като сняг. Не можете да си представите неговата радост. Тя беше толкова голяма, че той всеки миг си водеше огледалото и си гледаше, засмян до уши, белите зъби.

Лично той ме задължи да изкажа на Вам и профорганизацията на градските здравни работници в Варна, неговата голяма благодарност затуй, че сте взели отличната инициатива да развиете такава широка здравно-просветна дейност“.

Накрая две думи за нашата профорганизация и нейната дейност. По едно лице от всяка профгрупа, начело с един просветен отговорник, образуват една просветна комисия. Нейната обязаност е да развие максимална здравно-просветна дейност чрез сказки, статии, здравни книжки, радио беседи и здравни бригади. Следете редовно нашата дейност!

Д-р Кирил Йорданов

Отговорник по просветата при профорганизацията на градските здравни работници в гр. Варна.

ЧРЕЗ ПРОСВЕТА КЪМ ПРЕУСПЯВАНЕ

Здравето е най-голямото богатство. Без здраве няма щастие. Просветата е единствения път за преуспяване на човека. Книгата и словото са пътищата за наука и знания. Да няма дом без домашна библиотека. Купувайте и четете книги от всички отрасли на живота. Но, преди всичко, здравните познания. Ето, ние Ви предлагаме път към здраве.

Направете нашите книги другиму достойние. Сведения и подробности Варна ул. „Димитър Благоев“ № 34 Д-Р КИРИЛ ЙОРДАНОВ.

**Доставете си следните полезни, здравни книги
по природно лекуване, които имаме
още неизчерпани:**

1. Ревматизма и лекуването му (второ издание)	100 лв.
2. Лекуване по Шрот — чудотвореца на Линдевице	60 лв.
3. Четковия масаж — първоразряден лечебен фактор	40 лв.
4. Лекуване с глад (пост) — безкръвна операция	40 лв.
5. Хигиена на старостта — или как да живеем в напред. възраст	60 лв.
6. Захарна болест	50 лв.
7. Кожни болести и лекуването им	80 лв.
8. Криза в медицината — ново изграждане на лечеб. изкуство	50 лв.
9. Как да гледате температурно болни	60 лв.
10. Биологична медицина или алопатия — един научен спор	60 лв.
11. Природосъобразен живот или към здраве и дълголетие	80 лв.
12. Медът като храна и лекарство	50 лв.
13. Болести и страдания на жената	80 лв.
14. Болести на бъбреците и мехура	50 лв.
15. Критическа възраст у жената	50 лв.
16. Високо кръвно налягане	60 лв.
17. Лечебни бани с билкови отвари	40 лв.
18. Болести на сърцето, вените и артериите	80 лв.
19. Туберкулозата на белите дробове	150 лв.
20. Самопомощ в жияния организъм	50 лв.
21. Бронхиална астма	80 лв.
22. На борба с старостта и методи за подмладяване	60 лв.
23. Лежене, отпускане и покой, като лечебни приеми	40 лв.
24. Основни принципи в биологичната медицина	60 лв.
25. Възстановителен, окрепителен режим за слаби и недъгави	40 лв.
26. Кръвопускането в лечебното изкуство	50 лв.
27. Лечебна пръст	40 лв.
28. Гимнастическо табло „Красота и здраве“	100 лв.
29. а) Вярата като гражданска сила б) мисълта която лекува	60 лв.
30. а) Нервни и функционални болести б) Влажни обвивания и компреси в водолечението	100 лв.
31. Студените крака като болестна причина	60 лв.
32. Душавни болести	50 лв.
33. Стомашна язва и лекуването ѝ	60 лв.
34. 1) Да ходиш боси 2) въздушни бани 3) след прекаран плеврит	50 лв.

Доставете си горните книги, подвържете ги и подредете в домашната си библиотека. Те ще Ви бъдат полезни за през цял живот.

Доставете си стари годишници на списанието, по 250 лв. едното.

Сумите изпращайте по чековите ни сметки **50315** и **23-91**.

ПРОЧЕТИ И ПРЕДАЙ ДРУГИМУ!

Печатница „ЧЕРНО МОРЕ“ „Бдин“ 15 тел. 34-85